

3. Två de voro vita. — Håll dig väl, fålan min! — De va' de andra lika. Allt vid den ljusa stjärnan. Ingen dager synes än, synes än, men stjärnorna på himmelen de blänka.

4. Den femte han var apelgrå. — Håll dig väl, fålan min! — Den rider själva Staffan på. Allt vid o. s. v.

✓ 5. Innan hanen galit har, — Håll dig väl, fålan min! — Staffan uti stallet var. Allt vid o. s. v.

✓ 6. Hastigt lägges sadeln på, — Håll dig väl, fålan min! — innan solen månd' uppgå. Allt vid o. s. v.

✓ 7. Framme han till skogen var, — Håll dig väl, fålan min! — innan någon vaknat har. Allt vid o. s. v.

8. I den fula vargens spår — Håll dig väl, fålan min! — fort och oförskräckt han går. Allt vid o. s. v.

9. Själva björnen i sitt bo — Håll dig väl, fålan min! — ej får vara uti ro. Allt vid o. s. v.

10. Stackars haren, skrämmd och rädd, — Håll dig väl, fålan min! — måste stupa i sin bädd. Allt vid o. s. v.

✓ 11. Dagen den lider. — Håll dig väl, fålan min! — Fålen hemåt skriker. Allt vid o. s. v.

✓ 12. Nu är eld uti var spis. — Håll dig väl, fålan min! — Julegröt och julegris. Allt vid o. s. v.